

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113233148
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113233148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a sudcov JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľky V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A., B. 33, zastúpenej JUDr. Martou Ivaničovou, advokátkou, Banská Bystrica, Dolná 62, proti odporcovi MASTAVING, s. r. o., 974 01 Banská Bystrica, Horná Mičíná 174, IČO: 36 621 854, zastúpenému URBÁNI & Partners, s. r. o., Advokátska kancelária, 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, o zaplatenie sumy 4 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/90/2014 - 63 zo dňa 30. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 149,64 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 4 000,- eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 20. 11. 2013 až do zaplatenia, ako aj trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predložením listinných dôkazov, a to príjmových pokladničných dokladov zo dňa 01. 12. 2011 a 19. 12. 2011, pravosť ktorých odporca nespochybnuje, uniesla navrhovateľka dôkazné bremeno dokázať svoje tvrdenie, že odporcovi poskytla na úhradu faktúry č. FV XXXXXXXX nielen celú vyfakturovanú sumu, ale i zálohu v sume 4 000,- eur. Prijatie zálohy dňa 01. 12. 2011 v žalovanej sume odporca ani nespochybnuje. Tvrdenie o úhrade celej fakturovanej sumy dňa 16. 12. 2011 navrhovateľka podporila predložením výpisu z jej osobného účtu v B., a. s., podľa ktorého v tento deň vybrala z banky sumu 7 000,- eur. Tento fakt je navyše v súlade s jej tvrdením, že platbu odovzdala konateľovi odporcu v W. neďaleko budovy banky, kde sa stretávali (čo v prípade iných stretnutí odporca ani nespochybnuje). Nedôveryhodnosť tvrdení odporcu je podľa názoru súdu daná nejasným vyjadrením jeho konateľa, ktorý si na okolnosti platby nepamätá, faktom, že nepochybne odporca inicioval prax „ničenia“ príjmových pokladničných dokladov za uhradené zálohy, i spôsobom vedenia jeho účtovníctva a pokladne (výpoveď účtovníčky), ktorý zavinil, že odporca nie je schopný preukázať ako boli platby skutočne realizované. Aj preto odporca neuniesol dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenie, že od navrhovateľky neprijal na úhradu faktúry č. H. viac ako fakturovanú sumu. Prvostupňový súd uzavrel, že suma 4 000,- eur uhradená navrhovateľkou navyše na úhradu faktúry č. H. predstavuje bezdôvodné obohatenie odporcu, ktoré je odporca povinný navrhovateľke vydať. Právne rozsudok zdôvodnil s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd priznal v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. navrhovateľke aj príslušný úrok z omeškania odo dňa

nasledujúceho po termíne, ku ktorému písomne požiadala odporcu peniaze vrátiť písomnou výzvou zo dňa 12. 11.2013. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a nesprávne právne posúdil prejednávajúcu vec, nakoľko skutočnosť, že navrhovateľka vybrala z svojho účtu vedeného v B. dňa 16. 12. 2011 sumu 7 000,- eur, z vykonaného dokazovania ešte nepreukazuje skutočnosť, že by ju skutočne použila na zaplatenie faktúry č. H., tak ako to konštatuje vo svojom odôvodnení okresný súd. Žiadny iný dôkaz okrem výpovede navrhovateľky, ktorú považuje za zavádzajúcu, tvrdenia navrhovateľky nepodporuje, a preto má odporca za to, že v tomto prípade navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno o tom, že skutočne tých 7 000,- eur, ktoré zo svojho účtu dňa 16. 12. 2011 vybrala, aj skutočne zaplatila konateľovi odporcu. Nemožno dávať odporcovi za vinu, že si tento na okolnosti platby nepamätá, že si presne nepamätal dátum, kedy malo dôjsť k odovzdávaniu zvyšku sumy vo výške 2 902,03 eur a nemožno mu to pričítať v jeho neprospech a považovať to zo strany konajúceho súdu za nedôveryhodné tvrdenia. Odporca si však pamätal na skutočnosť, že k uvedenému doplatku k predmetnej faktúre došlo v kancelárskych priestoroch odporcu, pričom žiadal vypočuť svedkyňu K., pretože ona vystavovala predmetnú faktúru aj príjmové doklady, ktoré boli ako dôkazy predložené v tomto konaní. Svedkyňa potvrdila skutočnosť, že navrhovateľka doplatila v priestoroch kancelárie odporcu len zvyšnú časť zo sumy 6 902,03 eur po odrátaní zálohy vo výške 4 000,- eur, t. j. sumu 2 902,03 eur, pričom pôvodný pokladničný doklad na zálohu vo výške 4 000,- eur mala navrhovateľka zničiť. Tak isto svedkyňa potvrdila skutočnosť, že na základe podnetov navrhovateľky sa platby realizovali v hotovosti a nie na účet. Doklady sa prerábali na podnet navrhovateľky, raz na fyzickú osobu IČO, raz na fyzickú osobu, pričom tvrdenia navrhovateľky, že to chcela platiť z jej účtu a nie v hotovosti, a že ju do platieb v hotovosti mal nútiť odporca neobstoja, nakoľko ani zmluva o dielo neobsahovala ustanovenie o tom, že by sa platby mali realizovať prevodmi cez účet, pričom odporca mal tiež účet v banke, a nerobilo by mu problém prijať platby od navrhovateľky aj prostredníctvom účtu. Za zváženie stojí aj fakt, že navrhovateľka si vo svojej výpovedi zo dňa 10. 09. 2014 nepamätala, že by pri odovzdávaní sumy, ktorá je predmetom tohto konania, alebo pri odovzdávaní iných súm, bola prítomná navrhovaná svedkyňa, pričom túto okolnosť súd vo svojom odôvodnení rozsudku vôbec nespomenul a nedal ju na vrub nedôveryhodnosti výpovede navrhovateľky tak, ako to urobil pri odporcovi. Zároveň stojí za povšimnutie aj skutočnosť, že s odstupom času 18 dní od zaplatenia zálohy do zaplatenia celej sumy 6 902,03 eur uvedenej faktúry na základe príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19. 12. 2011, neuplynul taký dlhý čas na to, aby si navrhovateľka nemohla pamätať, akú zálohu dala a koľko má doplatiť a duplicitne by platila aj zálohu aj celú sumu bez toho, aby na to upozornila odporcu. Preto neobstoja tvrdenia navrhovateľky z pojednávania konaného dňa 10. 09. 2014 o tom, že platby vždy uhrádzala tak, ako ju o ne požiadal odporca, lebo mu bezvýhradne verila. Uvedené tvrdenie je zo strany navrhovateľky účelové.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu okrem iného uviedla, že žalovaný nárok na zaplatenie 4 000,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia riadne doložila listinnými dôkazmi. Tvrdenia odporcu o údajných dohodách ohľadne „ničenia účtovných dokladov" sa nezakladajú na pravde, rovnako ako sa nezakladá na pravde tvrdenie svedkyne K., že konkrétne v tomto jedinom prípade mala platiť doplatok faktúry v kancelárii odporcu, keď všetky ostatné požadované a fakturované platby priamo osobne odovzdávala v hotovosti konateľovi odporcu. Svedeckú výpoveď pani J. nepovažuje za objektívnu už aj z toho dôvodu, že by mohla prísť o prácu, nakoľko u odporcu zastáva post účtovníčky. Odvolanie odporcu považuje za účelové, vzhľadom na to, že dňa 28. 08. 2014 odporca podal na Okresnom súde v Banskej Bystrici žiadosť o zrušenie spoločnosti bez likvidácie, čo bolo oznámené v Obchodnom vestníku č. 169/2014 zo dňa 04. 09. 2014 a konanie je vedené pod sp. zn. 26Cbr/66/2014. Na základe uvedeného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň uplatnila trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1, 2 zák. č. 99/1963 Z. z. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1,2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolačný súd preskúmaním veci dospel k názoru, že okresný súd vo veci správne rozhodol, vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonaných dôkazoch. Vec správne právne posúdil, keď vzal do úvahy skutočnosť, že právny vzťah účastníkov posudzoval ako bezdôvodné obohatenie s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním v konaní pred prvostupňovým súdom bolo nepochybne preukázané, že odporca získal majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Navrhovateľka predložením listinných dôkazov (príjmových pokladničných dokladov zo dňa 01. 12. 2011 a dňa 19. 12. 2011) uniesla dôkazné bremeno v tom smere, že odporcovi poskytla sumu 4 000,- eur navyše, bez právneho dôvodu. Nepriamo o tom svedčí aj listinný dôkaz - výpis z jej osobného účtu v B., ktorý predložila navrhovateľka súdu, a podľa ktorého je zrejme, že z banky dňa 16. 12. 2011 vybrala sumu 7 000,- eur. Výpoveď svedkyne J. odvolací súd považoval za účelovú, nakoľko pracuje u odporcu ako účtovníčka, ako aj z toho dôvodu, že z predložených pokladničných dokladov nesporne vyplynulo, že navrhovateľka odporcovi vyplatila sumu 10 902,03 eur namiesto 6 902,03 eur. Nie je podstatné kde došlo k vyplateniu sumy (v W. alebo u odporcu v kancelárii), ale dôležité je to koľko navrhovateľka vyplatila odporcovi. Námietky odporcu v tomto smere sú nedôvodné. Odporca v konaní neuniesol dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení, pretože nepredložil hodnoverné dôkazy vyvracajúce tvrdenie navrhovateľky, a to aj vzhľadom na spôsob vedenia jeho účtovníctva a pokladne, ako to mal súd preukázané z výpovede účtovníčky. Na druhej strane navrhovateľka uniesla dôkazné bremeno a rozhodnutie prvostupňového súdu je potom správne, keďže mal súd za preukázané z predložených listinných dôkazov, akú sumu navrhovateľka odporcovi vyplatila.

Správne priznal prvostupňový súd navrhovateľke aj úroky z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa nasledujúceho po dni stanoveného vo výzve na vrátenie žalovanej sumy zo dňa 12. 11. 2013 (najneskôr do 7 dní).

K námietke odporcu ohľadom toho, že navrhovateľka si nepamätala, že by pri odovzdávaní sumy bola prítomná svedkyňa, a že jej to súd nedal na vrub nedôveryhodnosti jej výpovede tu odvolací súd udáva, že nie je dôležité čo si pamätala navrhovateľka a čo odporca, vzhľadom na to, že smerodajným a podstatným v tomto konaní bolo to, že navrhovateľka vedela podložiť svoje tvrdenia hodnovernými listinnými dôkazmi, kde naopak ako je už viackrát vyššie konštatované, odporca v tomto konaní neuniesol dôkazné bremeno.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 149,64 eur v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. (za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odmena 141,60 eur + 8,04 eur režijný paušál).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.